

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/298/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512213248
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7512213248.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu: K. N. N..V..Q.., IČO: XX XXX XXX, S. XX, G., proti žalovanému: V. A., Ž. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka: OZ právna pomoc spotrebiteľom, IČO: XX XXX XXX, N. XX, H., v konaní o zaplatenie 883,74 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Košice-okolie č.k. 17C/376/2012-62 z 11.3.2013

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Náhradu trov vo vzťahu žalobcu a vedľajšieho účastníka, nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa (ďalej len súd) konanie zastavil a vyslovil povinnosť žalobcovi, ktorý je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 118,16 eura na účet právneho zástupcu č. XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXX, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Pred prvým pojednávaním a to podaním zo dňa 20.2.2013, doručeným súdu 21.2.2013 žalobca oznámil súdu, že žalobu berie celkom späť po vstupe VÚ do konania, súd dôvodil, že vedľajší účastník (VÚ) na strane odporcu (spotrebiteľa) sa zúčastnil, pričom nemusí preukazovať „právny záujem na jeho výsledku“, pretože (ako už bolo uvedené vyššie) možnosť aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane odporcu (spotrebiteľa) mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 O. s. p.. Keďže ustanovenie § 93 ods. 4 O. s. p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konanie realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 ods. 1 O. s. p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Samozrejme, vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval. V tomto prípade došlo k zastaveniu konania preto, že navrhovateľ pred začatím pojednávania vo veci samej zoberal návrh v plnom rozsahu späť a to bez uvedenia konkrétneho dôvodu.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že ak došlo k zastaveniu konania, v zásade žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania. Možnosť, aby niektorému z účastníkov konania bola uložená povinnosť nahradiť trovy konania nastáva až vtedy, ak sú v danom prípade zastavenia konania splnené podmienky uvedené v ustanovení § 146 ods. 2 O. s. p.. Ustanovenie druhého odseku § 146 O. s. p. je v pomere k prvému odseku špeciálnou úpravou a preto súd, ktorý o trovách konania rozhoduje, musí v prvom rade skúmať existenciu procesných podmienok uvedených v druhom odseku citovaného ustanovenia a v prípade, ak zistí existenciu týchto podmienok, musí o trovách konania rozhodnúť

podľa druhého odseku, teda musí uložiť niektorému z účastníkov konania povinnosť nahradiť účelne vynaložené trovy konania (ak trovy konania vznikli a ak boli riadne uplatnené).

Ustanovenie § 146 ods. 2 O. s. p. ukladá povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zaviniť, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie v zmysle tohto ustanovenia je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska. Preto, ak v tomto prípade vzal navrhovateľ návrh voči odporcovi v celom rozsahu späť, pričom z obsahu spisu je nesporné, že tak urobil bez uvedenia konkrétneho dôvodu, možno konštatovať len jediný záver a to, že k zastaveniu konania došlo v dôsledku jeho procesného zavinenia.

Na základe tejto skutočnosti súd zaviazal žalobcu, ktorý procesne zaviniť zastavenie konania, k povinnosti uhradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy konania v celkovej sume 118,16 eura, trovy konania predstavujú trovy jeho právneho zastúpenia a pozostávajú z tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby a to za 1) prevzatie veci a prípravu zastúpenia v sume 51,45 € (základná sadzba tarifnej odmeny určená z hodnoty sporu podľa § 10 ods. 1, s použitím § 14 ods. 3 písm. b/ Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, v znení zmien a doplnkov, ďalej len „vyhláška“), z režijnej paušálnej náhrady výdavkov za uvedený úkon právnej služby v sume 7,63 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky) a 2) vyjadrenie zo dňa 6.9.2012 v sume 51,45 + režijná náhrada za uvedený úkon právnej služby v sume 7,63 €, spolu: 118,16 €.

V podanom odvolaní žalobca žiadal napadnuté uznesenie podľa § 205 ods.2 písm.f/ O.s.p. vo výroku o trovách konania zmeniť a nepriznať náhradu trov VÚ, lebo nešlo o správne právne posúdenie veci, náhradu trov odvolacieho konania nežiadal priznať. Úspech VÚ nie je automaticky daný úspechom toho účastníka, popri ktorom VÚ má v konaní vystupovať.

Uplatnenie nároku na náhradu trov konania VÚ je v tomto prípade aj v rozpore s dobrými mravmi, predstavuje výsledok účelovosti jeho postupu a zneužívanie ust. § 93 ods.2 až 4 O.s.p. evidentne motivovaného snahou o dosiahnutie prospechu titulom uplatnenia náhrady trov konania. V prípade právnickej osoby, ktorej deklarovaný predmet činnosti je ochrana práv spotrebiteľov sa javí ako dôvodné predpokladať, že na realizáciu takejto činnosti bude dostatočne odborne a personálne vybavená (v opačnom prípade je sporné, ako svoju činnosť v záujme ochrany práv spotrebiteľov reálne vykonáva) a nebude sa dávať právne zastupovať advokátom. Pritom z názvu VÚ vyplýva, že právna pomoc by mala byť poskytovaná priamo občianskym združením a namiesto toho sa dané združenie dalo zastúpiť advokátom, čo domnienku o účelovosti jeho účasti (nielen) v tomto konaní popri paušálnych tvrdeniach o ochrane práv spotrebiteľa opodstatňuje. Namietame preto, že náklady na zastúpenie občianskeho združenia (vystupujúceho ako združenie na ochranu spotrebiteľa) advokátom v žiadnom smere nepredstavujú účelne vynaložené trovy (lebo podľa zákona sa priznáva len ich náhrada (viď § 142 ods.1 O.s.p.) a pre priznanie nároku na ich náhradu nie je žiadny právny dôvod ani z tohto hľadiska.

Vo vyjadrení k uzneseniu v tejto veci žalovaný vyjadril na čl. 72 v podaní, ktoré došlo 26.4.2013 súdu potrebu umožniť splátkový kalendár v sume 20 € mesačne, lebo momentálne nie je schopný splácať a tak odvolací súd podľa § 42 O.s.p. toto podanie nepovažoval za odvolanie (žalovanému vydaním uznesenia súdu prvého stupňa nevznikla žiadna povinnosť a ani mu nevznikla žiadna ujma doručením uznesenia). Opakoval odporca v konaní, že má štyri deti a nepoberá manželka len rodičovský príspevok a rodinné prídavky spolu mesačne 293 €. Žiadal vyjsť v ústrety (asi žalobcu).

Vo vyjadrení k odvolaniu vedľajší účastník (ďalej len VÚ) navrhol potvrdiť uznesenie ako vecne správne a priznať trovy odvolacieho konania vo výške 33,54 € za vyjadrenie. Zvýraznil vo vyjadrení uznesenia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/91/2011, lebo žalobca vedome a sústavne skúša voči spotrebiteľom uplatňovať neprijateľné zmluvné podmienky, vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu nemožno zmieriňovať dôsledky špekulatívneho prístupu navrhovateľa, keď v nedobrej viere a vedome rozhodol vziať na seba riziko prípadného neúspechu po podaní premlčaného nároku a potom zneužíva stav nízkeho právneho vedomie priemerných spotrebiteľov a výslovne skúša, ktorý mu na žalobu, resp. na plnenie naletí, resp. ktorý súd mu prizná, právo na zastúpenie VÚ spotrebiteľského združenia - právnickej osoby deklaruje aj rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo dňa 22.12.2010 vo veci C279/2009 (zásada účinnej súdnej ochrany podľa čl. 47 Charty základných práv EÚ). V ďalšej

časti poukázal VÚ aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7 M Cdo 4/2010 uverejnené na www.najpravo.sk, podľa ktorého platí zásada úspechu vo veci pri rozhodovaní o trovách konania. Tak aj v tejto veci žalobca zavinil, že spôsobil vznik trov konania po zastavení konania, preto už len v rámci princípu rovnosti zbrani neboli priznané trovy VÚ, nejde o nadbytočné trovy. Úkon právnej služby, napr. vyjadrenie k žalobnému návrhu nie je možné vnímať len cez to, ako je napísaný, ale komplexne vrátane toho, čo k tomuto úkonu predchádza. Tento úkon je súladný s vyhl. č. 605/2004 Z.z. Za osobné považoval ďalšie názory žalobcu, lebo toto združenie nemôžu tvoriť osoby s neprávnickým vzdelaním. Čl. 47 ods.2 Ústavy SR zaručuje každému právo na právnu pomoc.

Odvolačný súd postupom podľa § 214 ods.2 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania, preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, t.j. vo výroku o náhrade trov konania a uznesenie potvrdil ako vecne správne a zákonné podľa § 219 ods.1, 2 O.s.p., pričom súhlasí s dôvodmi uvedenými v uznesení. Na zákonnosti uznesenia vo výroku o trovách nič nemenia ani skutočnosti uvedené v odvolaní, na ktoré odpovedal vo svojom odôvodnení uznesenia súd prvého stupňa a napokon aj vo vyjadrení žalobcu podrobne, v riešenej veci trovy VÚ nie sú považované za zbytočné.

Podľa § 206 ods. 3 O.s.p. výrok o zastavení konania nebol napadnutý odvolaním a nadobudol právoplatnosť. Odvolačný súd ho ani nepreskúmal.

K správnosti a zákonnosti uznesenia súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o náhrade trov konania vo vzťahu žalobcu a VÚ už nie je treba nič doplniť.

Odvolačný súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 O.s.p. (vyjadrenie VÚ nepovažoval za účelne vynaložené trovy).

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.